

1.

Hat gesagt - bleibt's nicht dabei.

ur „Des Knaben Wunderhorn“

Tre löften.

BROR BECKMAN, Op. 19 N°1.

Gesang. *Commodo.*
Sång.

Mein Va - ter hat ge - sagt, ich soll das Kindlein
Min fa - der han har sagt, att om jag vag-gar

Piano. *mf*

ritard. *f*
wie - gen, er will mir auf den A - bend drei Gag-gel-ei - er sie - den;
lil - lan, så skall till kväll'n jag få tre sto - ra ägg, det lof - va vill han.

p a tempo
siedt er mir drei, ißt er mir zwei, und ich mag nicht
Lof - var han tre, ett får jag se; att vag - ga för ett

p a tempo

f *p*
wie-gen um ein ein - zi - ges Ei. Mein
en - da ägg, det skall in - te ske. Min

Mut - ter hat ge - sagt, ich soll die Mägd-lein ver - ra - ten, sie
mo - der hon har sagt, att skvall-rar jag för hen - ne, så

wollt mir auf den A - bend drei Vö - ge - lein — bra - ten; brät sie mir
ste - ker hon till kväll'n åt mig kyck - lin - gar tren - ne. Lof - var hon

ritard. *f* *a tempo* *p*

f *ritard.* *p a tempo*

drei, ißt sie mir zwei, um ein ein - zi - ges Vög - lein treib' ich
tre, en får jag se; för en en - da - ste kyck - ling' vill ej

kein' Ver - rä - te - rei. Mein
falskt jag mig be - te. Min

f *p*

mf *p*

Schätz-lein hat ge - sagt, ich soll — sein ge - den - ken, er
 hjär - te - vän mig sagt, på ho - nom skall jag tän - ka, så

wollt mir auf den A - bend drei Küß - lein auch sehen - ken;
 kom - mer han till kväll'n att tre kys - sar mig skün - ka.

ritard. **f**

schenkt er mir drei, bleibt's nicht da - bei, was küm - mert mich's
 Får jag då tre, om fler skall han be; hvad bryr mig sen båd'

a tempo **p**

p a tempo

Vög - lein, was schiert mich das Ei.
 kyckling-stek och ägg man mig vill ge.

f

p *ritard.*

2. Rosmarin.

Ur „Des Knaben Wunderhorn“

BROR BECKMAN, Op. 19 N° 2.

Gesang.
Sång.

Piano.

Sostenuto. Non troppo lento.

mf

1. { Es wollt' die Jung-frau früh aufstehn, wollt' in des Va- ters Gar-ten
Och ung- mön ti - digt upp vill stå att i sin fa - ders trädgård
sollt' ihr Hoch - zeits - kränz - lein sein: „Dem fei-nen Knab', dem Knaben
bru - de - krans i — kväll hon bär; „för gos-sen min, för vän-nen

con Ad.

mp

gehn, rot Rös-lein wollt' sie bre-chen ab, da - von — wollt' sie sich ma - chen ein
gå. Hon ro - sor rö - da ploc - ka vill; af dem — skall hon sig bin - da till
mein. Ihr Rös-lein rot, ich brech euch ab, da - von — will ich mir win - den ein
kär jag ro - sor rö - da sö - ka vill att sam - man dem — bin - da till

mp

p

Lento.

1. *mf* 2. *mf*

Krän-ze-lein, ein Krän-ze-lein wohl schön. — 2. { Es 3. { Sie
fest en krans, till fest en krans så — skön. — Visst I
Krän-ze-lein, ein Krän-ze-lein so schön. —
kran-sen min, till kran-sen min så — skön. —

Lento.

p a tempo

mf

ging im Grü - nen her und hin, statt Rös-lein fand sie Ros - ma -
 grön - skan gick hon allt läng - re in, fann ro - sor ej men ros - ma -

mp
 rin. „So bist du mein Ge - treu - er, hin! kein
 rin. „Du bor - ta är kär' vän - nen min, jag

p
 Rös - lein ist zu fin - den, kein Krän - ze - lein, kein
 in - gen ros kan fin - na till kran - sen min, till

Lento. *p poco*
 Krän - ze - lein so schön.“ Sie
 kran - sen min så skön.“ I

Lento. p a tempo

più lento e molto espressivo

ging im Gar - ten her und hin, statt Rös-lein brach sie Ros - ma -
grön - skan gick hon med sorg i sinn', fann ro - sor ej men ros - ma -

sempre p

rin: „Das nimm du, mein Ge - treu - er hin! Lieg
rin: „Så tag e - mot, kär' vän - nen min, på

bei dir un - ter Lin - den, mein To - ten - kränz-lein, mein
kul - len un - der lin - den min sor - ge - krans, min

pp

To - ten-kränzlein schön“
sor - ge - krans så skön“

Lento.

Lento. p a tempo

p

3. En låt i tri toner.

(Hjalmar Wallander.)

BROR BECKMAN, Op. 19 N° 3.

Tempo semplice.

Sång. *mf* Jän - te - li, Jän - te - li, jän - ta mi!

Piano. *p* *mf*

Ro - se - ra i lun - na ä nok vack - ra di, men int' på långt när så vack - -

- - ra som du, *f* *p ritard.* Jän - te - li, Jän - te - li.

f *p ritard.*

Tempo festivo.

Bru - de - li, bru - de - li, bru - a mi!

mf Fåg-le-ra i sko-gen sjunger vack-ert di. *p* Men int' sjun-ger di så vac - -

- ert som du *f* Bru - de-li, bru - de-li. *p ritard.* **Tempo comodo.**

mf Kaj - se - li, Kaj - se - li, kär-rin-ga mi! *sf* Krå - ke - ra skri-ker så jä - drans di,

mp men int' skriker di *p subito* så il-la som du *mf ritard.* Ka-ha-haj-se-li,

(skrattande)

f Ka-ha-ha-ha-ha-haj-se - li! *a tempo*

p a tempo *f* *p*

4. Vallpigelåt.

Ord af G. E.

BROR BECKMAN, Op. 19 N° 4.

Andante.

Sång.

Piano.

1. I

p *p* *p*

stou-va der - hem-ma ä kval - mit å toungt å al - la å su - ra å
sko-gen, der ä ja så glit - tan-de gla, å ger - na ja puss-lar mä

mf

mp *cre - scen - do*

pi - pi-a. I sko-gen der har en de tref - samt å loungt.
kret - te-ra. Ve gö - kens å klå - dras mu - sik kan en va

mp *cre - scen - do*

p *p*

Si kö - a di ä in - te li - pi-a. I hult å i
så gla som di stol - le - ta get - te-ra. I mark å i

f *mf* *p* *p*

mo - - ar ja tral-lar å ho - - ar: Kos-
 mo - - ar ja tral-lar å ho - - ar:

mf *p* *mf* *pp molto tranquillo*

sö-te-ra, kossö - te-ra, kos-sö - te-ra, ko kom! Ko-lil-la, ko-lil-la, ko-lil-la, ko,

p a tempo

kom! Ko lill kom, ko,

mp *p* *pp* *f* *p*

kom, ko, kom!

p rit. *pp* *1. a tempo* *mf*

V. 2. I

p *p ritard.* *pp* *a tempo*

12.

pp a tempo *p* *pp*